

Selmezbányai Hetilap

TÁRSADALMI HETILAP.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 74./III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is czimzendő.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési ára:

Egy évre . . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 „
Negyedévre . . . . . 1 „

Egyes szám ára 10 kr.

Egyes számok kaphatók a kiadóhivatalban és Joerges Á. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számíttatnak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

A koronázás emlékűnnepén.

Hogy rohamosan fejlődő diszes szék és fővárosunkban e hó 8-án legalkotmányosabb királyunknak bemutatott hódoló felvonulás mily leírhatatlan nagyszerűségű és felejthetetlen benyomást gyakorló, szemkápráztató, a világon még soha és sehol nem látott fényességű, impozans és tündér mesébe illő szépségű volt, azok tudják és felejtetni soha nem is fogják, kik szerencsések lehettek e csodát láthatni és abban gyönyörködhetni.

Különben a napi sajtó oly részletesen írta le e tüneményes menetet, hogy arról azok is, kik közvetlenül nem látták, némi halvány képet képesek maguknak alkotni.

Ugyancsak a napi sajtóból tudjuk, hogy koronás királyunk és nemzetünk védangyala, drága királynénk a könyekig voltak meghatva és hogy komoly törvényhozóink közül sokan nem bírva leküzdeni érzelmeiket — sirtak; igen sirtak a midőn Szilágyi Dezső képv. házi elnök monumentális klasszikus beszédje és apostoli királyunknak erre adott meleg hangú válasza elhangzott.

Istenem, mily magasztos, mondhatnók ájtatos érzelmek lángolhattak a királyi várpalota nagytermében egybegyültek szívében ekkor!

Mennyivel forróbb lett azon már eddig is hő kapocs, mely a magyar nemzetet dicső királyával a jóval, a bölcseséssel és az erősséggel egybeköti!!

E kapocsnak egy parányi részecskéje városunk is, mely a magyar nemzet hódolatából szintén

kivette a maga részét még pedig méltóan. Sietünk megjegyezni, hogy a hódoló felvonulásban városunk képviselőjében részt vett Bernhardt Adolf városi tanácsos zászlóvivő, Krausz Kálmán főkapitány és Chauer Otto főpénztárnok nem csak hogy kitűnően megállották helyüket, hanem izléses szépségű városunk színeiben pompázó magyar diszük, pompás levente tartásuk és különösen Bernhardt Adolf galambösz, tiszteletet gerjesztő, imponáló alakja még azokat is éljenzésre ragadta a rengeteg közönség köréből, kik nem is tudták, hogy melyik várost képviseli e szép kis csapat. Igy különösen a láncz-hid torkolatánál, midőn a menet a szent koronával már visszafelé vonult, hatalmasan és többszörös helyről lettek a mieink megéjlenve. Egyselmezzi nem győzte a kíváncsi kérdéseket kielégíteni, hogy ki az a szép ősz öreg ur, a ki oly délczegen ül még a nyeregben s oly büszke fiatalos erővel tartja a zászlót. Persze hogy Bernhardt Adolf tanácsnokunk volt, kinek hosszú életében egyik legszebb momentuma ez volt talán, és hogy erre még sok-sok éven át visszaemlékezessen, azt őszinte szívből kívánjuk ugy neki, mint két fiatalabb banderista társának is.

A városunkban lefolyt ünnepélyről itt számolunk be:

Junius 8-ika.

(Eredeti tudósítás.)

A magyar nemzet igazi nemes lovagias érzülete nyilvánult széles e hazában junius hó 8-ikán,

szik. A sivatag beduinja a datolya pálmáról hívja imára szerte barangoló társait, s a muezzin kiáltó szava a minaretből hangzik el, hogy imára figyelmeztesse az igazhívőt. A sátor és a kupola között is megvan ez a vonatkozás, ha nem is annyira egyezőleg. A sátor az élőnek nyújt pihenőre helyet, a kupola alatt meg a mecset építő urának kihült teteme talált örök nyugodalmat.

A mecset elé érvén, diszes mivű nagy kapu előtt kell pár pillanatra megállnunk, a míg a mecsetőr sárga bőrpapucsot húz fel a lábunkra, nehogy az utca piszkos porát bevigyük az egy igaz Isten tiszta házába.

A kapun által tágas udvarba megyünk, a melynek talaja márvány kövekkel van mozaik-szerűen kirakva. A tágas udvar közepén kút van a vallás törvényektől szigoruan előírt mosakodásra.

A ritkán felhős gyönyörű kék ég felé nyitott udvarról zárt helyiségbe megyünk, a melyet a szép díszítésű oszlopokon nyugvó magas boltozat zsinóron lelógó mécsesei világítanak meg. Itt van az imafülke (mihráb), a mely a benne imádkozó igazhívőnek a Mekka felé való irányt (kibla) mutatja. A remek mozaikkal s a hecses porfir lapokkal, meg a díszes oszlopokkal díszített imafülkétől jobbra van a fa szószék (mimbár), a melyhez mozaikkal díszített fa lépcső vezet fel.

midőn Ő Felsege megkoronáztatásának 29-ik évfordulóját Magyarország ezeréves fennállásának ünneplésével kapcsolatban nemzeti ünneppé emelte. Kiváló történelmi jelentőségű marad mindig az 1896 év junius hó 8-ika már azért is, mert legfelsőbb akarat szerint e napon lett országszerte kihirdetve a Magyarország ezeréves fennállásának emlékére alkotott törvények, mint oly kapocs, mely a koronás királyt és a nemzetet a kölcsönös bizalom és szeretet őszinte érzetével szorosán egymáshoz fűzi.

E napon, midőn hatóságunk is képviselői által kifejezé hódolatát Ő Felsege színe előtt, városunk is diszt öltött magára. Már a hajnali szél is vígan lengette a minden felől kitzűzött háromszínű lobogókat; itt is, ott is szorgos kezek munkálkodtak az esti kivilágításra való előkészületeken. Ünnepi hangulat volt észrevehető minden arcon.

Délelőtti 10 órakor a városi intelligencia színe-java összegyűlt a városház erkélyével szemben. Ott láttuk a bányaigazgatóság tisztviselőit, a gymnasium, a lyceum tanári karát, a dohánygyári igazgatóságot, a járásbiróságot, a királyi adóhivatalt képviselve, a római kath. és ág. evang. papságot, a városi tisztviselőket és sok más előkelő s intelligens személyiséget. Az erkélyajtó megnyitásával kilépett rajta a polgármester, Szitnyai József, kit Vörös Ferencz tb. főjegyző és más urak követtek. A polgármester rövid, de velős beszédben ráutalt az ünne-

Az ima fülkétől balra a falban van a könyvszekrény (el-kurszi).

A szószék előtt, az udvarhoz közelebb, van egy emelvény a dikká.

A mecset berendezése iránt érdeklődő európainak legott feltűnik, hogy pad az egész mecsetben sehol sincsen, ez abban leli magyarázatát, hogy az izlám hitelvei szerint az igazhívő imája háború a sátán ellen. Éppen ezért az imádkozó igazhívők, mint az ellenség ellen vezetett katonák, rendekben állanak élükön az imánnal (hiiszónok).

Az arab igazhívők pénteken gyülekeznek össze a mecset udvarán, hogy imádkozzanak és hogy az imámszónoklatát meghallgassák. A pénteki napnak a mohamedán egyházban való jelentőségét azonban nem lehet teljesen egy sorba állítani a zsidók szombatjával vagy a keresztyének vasárnapjával.

A zsidó szombatja és a keresztyén vasárnapja a teremtés történetéhez fűzött jogcizim pihenő nap, az arab muszlim péntekjén csak ugy folyik a közlekedés, a mindennapi forgalom, mint más napokon. A pénteki nap a többi napoktól csakis egyházi tekintetben különbözik, mert ezen a napon, a „gyülekezés napján“ minden muhamedán ember a leghatalmasabb uralkodótól a legutolsó koldusig köteles a dsámiban t. i. olyan mecsetben végezni a déli imát és meghall-

T á r c z a.

Utazás Egyiptomba.

Írta: Vitális István.
IX.

Abban a remek panorámában, a mely mindjárt az első nap a Hotel du Nil szálló fatornyáról tárult elénk, legott szembe szökött az a temérdek karsú minaret, a mely Kahira 523 mecsetjéről emelkedik a gyönyörű kék égboltozat felé.

Kahirában való tartózkodásunk alatt előbb a dragománunk (arab vezetőnk), azután húsz évvel ezelőtt ideszakadt kedves és előzékeny honfitársunk Dr. Herz Miksa építész szíves vezetése alatt vagy harmincz régibb és újabb mecsetet tekintettünk meg.

Nem akarom a szíves olvasót fárasztani azzal, hogy leírásomban bevezessem mind e mecsetekbe, nem pedig azért sem, mert hiszen az arab mecsetek egészben véve annyira megegyező alkotásuk, hogy a ki egyet-kettőt látott közülök a többi százban a hozzájuk fűződő keleti mondanon kívül kevés újat tapasztalhat.

Már messziről feltűnik, bármely arab mecsethez közeledjünk is, a karsú minaret és a zömökebb kupola: amaz a sudar datolya pálmára, emez a sivatagon élő nép sátorára emlékeztet. S ez a rá emlékezés hasonlóságon alap-

pély jelentőségére, megemlítvén azt is, hogy 1848 óta most először hangzik el a városház erkélyéről a törvénynyé vált nemzeti akarat. A Magyarország ezeréves fennállásának megemlékezéseül alkotott törvényzikk felolvasását Vörös Ferencz tb. főjegyzőre bízta, ki azt éreces hangon, mindenkitől tisztán érthetőleg fel is olvasta. Ennek végeztével a polgármester rövid népies hangon tartott bevezetés után tót nyelven tolmácsolta a törvényzikket, s azután magyarul buzdító, lelkesítő szavakat intézett a közönséghez, melyre több izbeni éljenzések hangzottak fel. A zárbeszédet ismét Vörös Ferencz tb. főjegyző mondotta el, lendületes szavakban visszapillantván a multra, midőn még a jus gladii is tartozott a város jogai közé, s abból folyólag nem egyszer oly hirdetmény hangzott le a városház erkélyéről, melytől borzongás futotta át a hallgatókat. Evvel szembe állította a mostani kihirdetés tárgyának lélekemelő, lelkesítő voltát. A szép beszéd végén éltette a királyt és a hazát, mire a közönség háromszoros, lelkes éljene harsogott fel. Erre Balogh Laczi ott termett zenekara ráhuzta a Rákóczy-indulót, melynek élénkítő hangjai mellett a közönség felvonult a lyceum előtti tere, a Petőfiemléktábla leleplezési ünnepélyhez, melyről alább beszámolunk.

Esti nyolcz órakor a Honvéd utcán főlharsogó zene a szélaknai zenekar közeledtét adta hírül, s mintegy vezényszóra kigyulladtak egyes ablakokban a gyertyák. Rövid idő telével az egész város fényben uszott, s az utcákat ellepte a nagy számú közönség.

Felséges est volt igazán! A levegőt a délutani eső épen kellőleg lehűtötte s a port lekötötte, az ég nem fenyegetett fellegekkel, csak a tisztas Paradicsomhegy nyomott a tetejébe néhez ködből alkotott sapkát. Gyönyörű látképet nyújthatott Selmezbánya ez este a Leányvárról vagy a Zsindelyhegyről. Még fönt, a város legmagasabb határvonalán, a legszerényebb kunyhóban is kitétek az ablakba égő gyertyát.

Nagyon sok tért foglalna el az, ha minden egyes szebb világító képet vagy feliratot (transparentet) külön akarnánk itt felsorolni, de nem hagyhatjuk fölemelés nélkül az új akadémia palotán volt igen alkalomszerű és izléssel összeállított fénydísz: a magyar korona alatt egyesített két háromszínű pajzs: egyikén az évszám: 896, a másikon: 1896. Speciálisan bányászjellegű volt a bányaigazgatósági épület előtt felállított lobor (pyramis) melynek talapzata bányabéjáratot ábrázolt, a háttérben bányaszellemmel. A lobor síkjain piros, fehér és zöld betűkkel e felírás csillogott:

gadni, az imán hitszónoklatát, a melynek erre a szertartásra különös joga van.

A pénteki déli imádság alatt szünetel a mindennapi munka

Az igazhivők a dsámi udvarán gyülekeznek össze s az imádság ideje előtt a koránból énekelnek egy-egy fejezetet szívhez szóló gyönyörű dallammal. A mikor megszólalnak a minaret énekesei, a muezzinek, elhallgatnak az udvar énekesei, a muszlimok s a ritustól elért állásban végzik a déli imát (az ezánt).

A pénteki hitszónok (khátib) a szószék felülről számított harmadik lépcsőjére áll, mert a második a khalifát, az első pedig a profétát illeti s halk hangon mondja el az ezánt.

Az ezán mindössze is csak pár percig tart, de mert kell, hogy az ezánnak minden szavát mindenki hallja, az emelvényen (dikká) áll pár erős hangú legény (muballig — eljuttató), a kik az ezánt mondatokint ismételtetik.

Az ezán után következik a hitszónoklat, a melynek az első része erkölcsös életre intő, a második része pedig politikai tartalmú.

Amint véget ér az ima, az ájtatoskodó igazhivők nagyobb része eltávozik, hogy abba hagyott munkáját folytassa, egy része pedig még továbbra is ott marad, hogy magán-imával vagy énekekkel dicsérje az egy igaz Istent, mert hát: la ıla ill' Allá — nincs más Isten, mint Alláh!

„Éljen a király! Éljen a haza!“ A bányaigazgatósági épület maga is szép látványt nyújtott; parkányzatán végig, mint drágaköves, villogtak a fehér, közbe-közbe piros és zöld fényű mécsek. Igen sok helyen láttuk a magyar czimert, s „Éljen a király, éljen a haza!“ felirásokat. A városház erkélye fölött lángoló betűkkel „Éljen a király!“ s jobbról a király, balról a királyné képe. Fél kilencz tájban harsogó zenével felvonult a bányászzenekar s megállt a Mihálik-féle ház előtt, bevándorandó a polgári dalkört, mely zászlója alatt s a zenekar előtt felvonult a Szt.-Háromság-terre, hol fátyásokkal határolt szabad tér volt részére fentartva. Innét azután a városház bejárata elé vonult a dalárda, hol a zenekar egy darabot játszott, mely után a dalkör a „Szabad hajdu dalá“-t hangoztatta, melyre a közönség éljenriadalomba tört ki. Most előlépett Altmann Imre, városi levéltárnok s az Ő Felségéhez intézett üdvözlő és hódoló feliratot következő beszéd kíséretében adta át a lépcsőn álló polgármesternek.

Tekintetes Polgármester Úr!

A honalapítás ezeréves emlékének a mai napon kihirdetett törvényét három eszme övezi fény sugaral, az Isten; a haza és a király eszméje. Magasztos eszmék, melyeknek nagy jelentősége mélyen van bevésve úgy az egyes embernek, mint a nemzetek szívében, s melyeknek varázserejétől, — főleg a jelenben, midőn nemzeti létünk fennállásának évezredes ünnepét üljük, — hangosan dobog fel az egész ország kebele. S az ország szívének dobbanását visszhangoztatják hegyeink lejtői, szirteink falai: Selmezbánya közönsége is át van hatva a magasztos eszmék melegétől, s az érzelmek, melyek a kihirdetett törvény hatásától keblét kimondhatatlan örömmel betöltik, utat törnek, hogy külsőleg kifejezésre jussanak.

„A magyar szent korona országainak törvényhozása vallásos áhitattal ad hálát az isteni gondviselésnek, hogy az Árpád és vitéz hadai által megalapított hazát oltalmába fogadta, fejlődéseit bölcsességgel, népét erővel és önfeláldozó hazaszeretettel megáldotta, és az országot jó és balsorsban segítve, annak lételet ezer éven sok viszontagság között is fentartotta.“

Igy szól a kihirdetett törvény első szakasza. Mi is — Tekintetes Polgármester Úr — midőn érzelmünket tolmácsoljuk, első sorban hálát rebe-günk a nemzetek Atyjának, kinek, „léte világít, mint az égő nap, de szemünk bele nem tekinthet“ kilétre hozta „e nagy mindenség ezer nemét a semmiségből“, kinek egy intésére új nemzetek alakulnak s a régi megsemmisülnek, hálát rebe-günk a magyarok Istenének, hogy véghetetlen jóságú kegyével megoltalmazta e nemzetet idege-neknek közepette, s oly sok ádáz ellenség dülő csapásai mellett, annyi viszontagság között megvédelmezte, fentartotta e hazát ezer éven át.

Haza! Mily sok érzélem, mily sok tárgy, fűződik e fogalomhoz! Gyermekkorunk emléke, ifjú korunk álmái, minden vágyunk, minden érzeményünk, minden örömünk, bánatunk, törekvésünk, a drága otthon, az édes anya áldó szavai, a fűszál, a mely a szeretett földből nyeri tápláló erejét, a levegő, melyet szívünk, mellyel sohajaink vegyülnek, mind, mind benne rejlik a haza fogalmában. Ósfogalom ez, mely mindenünket magába zárja, mely mindnyájunknak közös kincsét képezi. E kincset őriznünk, ahhoz tántoríthatatlanul ragaszkodnunk, legelső, legszentebb kötelességünk.

„Hazaszeretet egyike a kebel tiszteletre legméltóbb szenvedelmének“, mondja Kölcsey Ferencz, s „kinek szívében a haza nem él, az száműzöttnek tekintheti magát mindenhol, s lelkében üresség van, mit semmi tárgy, semmi érzet be nem tölt.“ Az Isteni gondviselés mellett a hazaszeretet önfeláldozó szent érzése tartotta fenn e nemzetet s hősokeket teremtett, kik nem önző érdekeknek hódoltak, hanem a közös jónak szentelték napjaik fáradságát, a hazáért éltek s a hazáért haltak meg. Áldott legyen örökké emlékezetök, áldott legyen minden tenyéren föld, minden göröngy, melyet a hősoke vére áztott.

„Mely a hazáért élt, a hű kebel,
Földjét termékenyítve hamvad s!
És szelleme a sir körül marad,
Tettekre intve az utódokat.“

Selmezbánya közönsége is örömei vesz példát a dicső elődök tetteiből. S miként a multban önfeláldozásra készen hű volt a hazához, úgy a jövőre nézve is ünnepélyes fogadást teszünk, hogy szeretett magyar hazánkhoz lelkünk teljével, szívünk hevével ragaszkodunk mindenkor, érte élünk, s ha kell, érte halunk.

A hazaszeretet érzésével összeolvad a koronás király iránti hűség s hódolatteljes ragaszkodás érzete. Ez az, mire bennünket a kihirdetett törvény 2 §-a buzdítva figyelmeztet, ez, melynek mi, Selmezbánya város közönsége a legnagyobb lelkesedéssel, kitörő örömmel szenteljük szívünket, áldozzuk lelkünket s egész lényünket; mert jól tudjuk, hogy országunk fennállásának biztosítékát a multban egyrészt a koronás királyhoz, másrészt az alkotmányhoz, szabadsághoz s törvényhez való ragaszkodás képezte. E kettős érzés lángja világítja meg történetünk lapjait, ez tartotta meg számunkra a hazát ezer éven át, s ez záloga jövő nemzeti létünknek s haladásunknak.

Ez érzés lángja annál nagyobb fényvel lobog a jelenben, midőn az isteni gondviselés hazánkat oly királylyal áldotta meg, ki az uralkodói erényeknek, alkotmányos törvénytiszteletnek példányképe, kit és Felséges Királynékat az egész ország rajongó szeretete vesz körül, s kinek bölcs uralkodása alatt bizton s reménnyel tekintünk a jövőbe.

Azért midőn égbe száll, a nemzetek Atyjához, a királyok Királyához hű imánk, áldást esdve a hazára s a királyra, kérjük a Tekintetes Polgármester urat, hogy az ezennel Selmezbánya város közönségének nevében átnyújtott feliratot, mely Felséges Királyunk s Királynéknak iránti legmélyebb hódolatunkat s törhetetlen hűségünket tolmácsolja, a legmagasabb trón számolyához felterjeszteni méltóztassék. Éljen a Haza, Éljen a Király!

A többszörös éljenzésektől kísért beszédre Szitnyai József meleg hangon mondott köszönetet a közönségnek az Ő Felsége iránt érzett őszinte ragaszkodásának és hódolatának oly meghatározó nyilvánításért, s kifejezte, hogy Selmezbánya közönségének e hódolatát Ő Felségének táviratiag legmagasabb tudomására hozandja. Beszédét e szavakkal fejezte be: „Éljen a király! Éljen a haza!“

A lelkes éljenzések csillapultával a bányászzenekar rázendítette a himnust, kísérv a dalárda éneket.

Evvel a lélekemelő ünnepély véget ért; az ezrekre menő sokaság áradatként hőmpölygött széjjel, bizonyára felejthetetlen emléket vivén szívében 1896 június 8-ikáról, melyről még a késő unokák is, a lelkesülés könnyeivel szemökben, beszélni fognak.

Jelen tudósításunkat mi sem fejezhetjük be jobban, mint e szavakkal:

„Éljen a haza! Éljen a király!“

Ujdonságok.

— **Személyi hírek,** Soltz Vilmos, főbányatanácsos-, akadémiai igazgatónak és Fekete Lajos főerdőtanácsosnak a III. oszt. vaskoronarend Wágner József kémszemlésgondnoknak a bányatanácsosi cím díjmentesen adományoztatott.

— **Eljegyzés.** Vitalis István selmezi lyceumi tanár és lapunk jeles munkatársa eljegyezte Chovan Etelka kisasszonyt, Chovan Károly volt selmezi lyceumi, jelenleg szarvasi főgymnasium tanár nevelt leányát Szarvason.

— **A lyceumi Petőfi-tábla** leleplezésének ünnepélye gyönyörűen beleillett a június 8-iki ünnepségek keretébe. A Főtérrel a városi közönség színe-java, a Rákóczy induló hangjai mellett d. e. 11 óra tájban felvonult a lyceum elé, hol a szabad ég alatt félkörben székek voltak állítva a közönség részére. Itt is, mint előbb a városházánál, minden hivatal, a tanintézetek tanári kara, a papság és polgárság képviselve volt; szá-

mos hölgyet is láttunk: hiszen hogy ne lelkesül-
nének a hölgyek, midőn lánglelkű költőnk, Petőfi-
ról van szó?! Az ünnepélyt a „Szózat“
elénekése nyitotta meg, melyet állva, a férfiak
hajdon fővel hallgattak meg. A „Szózat“ elhang-
zásával Baumann Győző VII. osztályu tanuló
igen szépen és észrevehető hatással szavalta el
Jeszenszky Imre VII. osztályu tanuló ez alkalm-
omra írt „Petőfi“ című ódáját, melyet itt köz-
lünk a fiatal tehetség buzdításául.

Te néked csendüljön e dal, hiszen ki
Dalával hódított dalt érdemel; —
Te néked szentelünk egy ünnepélyt most,
Feléd közelg ma minden szív, kebel. —
Petőfi! Nézz le hát e kis seregre!
Emléket állít az mostan neked . . .
Kicsiny a sereg, de annál több a hála
S mindnyájan, hogy csodáljuk éneked!

Ünnepre fel! — Ezt zengi el a száj, s hogy
Ünnep vagyon: ezt érzi most a szív!
Nézd, összegyűltünk ez emlék körül mind, —
— Oh! Hisz' szívünk minket csak erre hív. —
Mi büszke volt e nép terád s marad is!
Veled harcolt — s megvédte e hazát,
Utánad indult a csalán, a vérszen
A mint meghallá lantod szép dalát. —

Ragyogtál egykor tündé meteorként, —
Hívó szavadra néped talpra állt;
S az eskü szóra, mit az ég re zengtél:
Hazáért halni véled sikra szállt. —
Kezdedben ott velett szikrát a penge . . .
Ott estél el a véres harczmezőn; —
„Világszabadság!“ — ez volt jelszavad és
„Hazáért halni“ — ezt zengted dicsőn. —

S a harc után nem láttak már sehol sem,
Könnyes szemmel kérdék: hová levél?
Pedig te ott vagy, ott a kék égen, mert
A harc után Atyádhöz költözél . . .
De hogyha ismét hív e nép Petőfi:
Leszállsz e majd közénk? Oh mond nekünk
Pengetsz e majd a tyrteüsi lanton.
Ha ér a vész, ha már-már elveszünk?

Igen! Utat vágsz majd lantod dalával
S ha kell leszállsz, ha kell lejöss közénk,
S az ellenség karát lesujtva ismét,
Győzelmet diadalt nyujtsz fölénk!
S mi is, kik ezt az emléket emeljük
Az egy Istenre mind megesküszünk:
Ha vész talál, ha vészbe jut e hon: óh,
Hazánkért halni bátran felkelünk!

Petőfi! Halld e kis sereg szavát, mely
Egy emléket emel e nap neked:
A még magyarnak valljuk e hazát, oh
Mind addig élsz s csodáljuk szellemed!
S e hon, a mely egy újabb ezredet kezd,
Ha vészbe jut: — te érted esd, kiált —
— Oh, mert a hol csak zengtél, lantadon ott
Győzött e hon, e nép, mely sikra szállt!!

Erre Jankó J. lyc. tanár mondott igen szép
alkalmi beszédet, melyet tér szűke miatt, sajnos,
nem hozhatunk egész terjedelmében; először is Ma-
gyarország ezeréves fennállásának dicső tényéről
emlékezik meg, s kapcsolatba hozza vele a lyceum
történetét, s vele az ifjúságápolta azon kis iro-
dalmi kört, melynek hajdan Petőfi is tagja
volt, minek emlékeül e kör most a „Petőfikör“
nevet viseli. — Áttér azután Petőfi ifjúságára,
lelkületének, érzelmeinek jellemzésére, ecseteli
e szellemóriás szenvedéseit, míg lángesze utat
tör, eszméi diadalra jutnak, s az egész nem-
zet tekintete csodálattal csüng rajta. — Mi-
kor azután a nemzet felriad álmából, ő is
„kardot ránt, a küzdők közé állva, s a szétbom-
lott csatarendben ő az utolsó, a ki elhagyja he-
lyét csak azért, hogy neki is jusson egy kis hely
a Segesvárnál elesett honvédek sírjában. Ez az
élete. Legszebb s legtisztább költészet. Avagy
kivánhat e a halandó nagyobb kegyet az isten-
től, mint egyszerre feltűnni, a költészet mezején
ragyogni s eltűnni, mint egy üstökös, de míg eu-
nek a tömegével megszűnt a fénye is, addig az
ő neve ragyogni fog, míg találkozik e földön
ember, a ki a szépért és nemesért lelkesedni
tud. Valóságos álom. Mily nagyon szerethetted
őt istenem, hogy épen ő vele álmodtatlán keresz-
tül ily gyönyörűen az életet. A sir azonban csak
a közönséges embernek a záró dombja, a költő

testét elzárhatják az egyiptomi gulák legsötétebb
rejtekeibe, súlyoszhetik koporsóját a mérlehetlen
oczeánok árjaiba, dönthetik sírjára Ázsia egeket
ostromló havasait, világító szellemét a sir sötét-
sége el nem homályosíthatja. A jeltelen segesvári
sírhalmot vetekedik a világhódítók számára épít-
ett síremlékekkel, mert a míg azok milliók élete,
százerek családi boldogságának felidúsása árán
szereztek maguknak nevet a történelemben, ad-
díg a dalnok lelkét ajándékozta az emberiségnek
oly tisztán, a mint azt istenétől kapta. Önmagát
tisztelt meg az a nép, mely nagyjainak emlékét
ápolja. Vessétek szíveitekbe kedves tanítványaink
e nap tanúságait s Petőfi emlékét oly szilár-
dul, a mily kemény az a márvány, a melyről le
fog hulni most a lepel.“

E szavak végeztével lehullott a lepel az
emléktábláról, mely virágfüzérrel volt körül véve
s mely alatt Petőfinek egy régi, életnagyságu
arczképe volt alkalmazva. Az emléktábla szövege
következő: „Petőfi Sándor a lyceum növendé-
ke és a magyar társaság tagja volt a 1838—39
évben. Emlékül a lyceumi Petőfikör 1896. év
június havában“ A lepel lehullását néhány pillan-
atnyi ünnepélyes csend követte, mintha mindenki
Petőfi nagy szellemének közellétét érezte volna.
Egyszerre zsenge ajkáról egyes karban felhang-
zott az az örök szépdal: „Járjatok be minden
földet, melyet Isten megteremtett“ E bámulatos
tökéleteséggel előadott éneknek leirhatatlan hatása
volt. A lelkesedő öröm, a fellobogó honfírzselem
a meghatottság egymásba forrott és hullámzó
érzetének kifejezése volt látható minden arcon,
s nem egy szemben csillant meg a köny! Ezután
Vattay József, VIII. oszt. t. hatással szavalta el
Petőfinek „Egy gondolat bánt engemet.“ című
rapzodiáját melyet a „Hymnus“ elénekése kö-
vetett. Evvel vége ért az igazán lélekemelő ünne-
pély, melylyel a lyceumi „Petőfi kör“ új tanujelét
adta életrevaló, hazafias működésének. A meg-
hatott közönség Balogh Laczi zenéje mellett
oszlott széjjel, szép emlékekkel gazdagodva.

— A „Puky“ kvintett társaság folyó hó
6-án a Sembergy-teremben a selmeczbányai bá-
nyászati és erdészeti akad. ifjúsági kör javára
zártkörű zenestélyt tartott, melynek, sajnos
nagyon kevés közönsége volt, pedig a műsor
bizony az ellenkezőjét érdemelte volna; Nem
tudjuk, a közönség részvéllenségét ez esetben
annak tulajdonítsuk-e, hogy a meghívók kissé
későn küldettek szét, vagy talán annak, hogy a
selmeczi közönség nem érdeklődik nagyon a
klaszikus zene iránt.

— A polgári dal- és zenekör június 4-iki
estélyének egy a műsor, mint a hangulat tekint-
etében egészen millenniumi jellege volt. Az ének-
és zenekar csupa a magyar zeneirodalomból vett
darabokat adott elő, minek azután a szép szá-
mmal megjelent pártoló tagok és a vendégekre
nézve megvolt a lelkesítő hatása. Huber Károlynak
Szabadságdala nyitotta meg az estélyt. Ezen
hatalmas compositiót már többször hallottuk
derék dalárdánktól, de még ritkán ily erővel
előadva. Hát ha még a mi polgárságunk nagyobb
számmal venne részt az énekkarban! Mily erőt
lehetne kifejteni ily darabban! De — úgy látszik
— hogy Király Ernő karmesternek azon igyeke-
zetét, hogy a legjobb magyar zamatú műdalaink
sorra vétele által nemcsak a műizlést, hanem
a nemzeti érzületet is akarja fejleszteni, a mi
intelligenciánk még nem tudja eléggé méltányolni.
Valóban nem csodálkoznánk, ha az énekkar lel-
kes vezére több évi, ily irányban kifejtett fára-
dozása sikertelensége folytán végre is elvesztené
kedvét hazafias működése folytatására, s a saját
személyében keresve a hiányt, felhagyna a több
évi meddő küzdelemmel. Sajnos! nem igen vál-
tozhatik ítéletünk polgári elemünket illetőleg, mi-
dőn a zenekarról szólunk. Mert a lelkes akade-
miai ifjúság támogatása nélkül bizony ez sem
volna képes oly sikerült produktiókra, melyeket
ezen estélyen Erkel Ferencz Hunyadi László ope-
rájából, Rózsavölgyi Magyar köre és Linka Ka-
milnek Millenniumi indulója előadásában élvez-
hettünk. Az énekkar még előadta Kossovits eredeti
népdalait, s mint új dalt mutatta be Szügyi Jó-
zsefnek Szabad hajdu dalát, melynek szövege
Arany Jánosnak „A ródostoi temető“ remek köl-
teményéből van véve. Mint minden dalnál, ugy
ennél is áll az, hogy csak akkor élvezhetjük tel-

jesen, ha a szöveget ismerjük, mert a zene csak
a költő gondolatainak s érzelmeinek színezésére
s közvetlenebbül hatókká tételére van hivatva.
Éppen azért nagyon helyes, hogy a polg. dal- és
zenekör költséget nem kimélve, mindig kezébe
adja a közönségnek a dalok szövegét, mert egy
nagyobb kar ugy énekelni nem képes, hogy min-
den szava meg is legyen érthető. Ha majd egész
közönségünk kellőleg méltányolni fogja az egye-
sület vezetésével megbízottak ezen intentióját,
nemcsak pillanatnyi élvezet és állandó szellemi
nyereség lesz rá nézve szép műdalaink meghall-
gatása, hanem el fognak nézni azon ismételt
felhangzó panaszok is, hogy a dalok elhangzása
alatt nincs meg a teljes, osztatlan figyelem. A
magyar ember minden nagyobb lakoma alkalmá-
val megkívánja a felköszöntőket, mert neki szel-
lemi élvezetre is van szüksége. Ezt van hivatva
nyújtani az ilyen dalestélyek alkalmával a mű-
dalóknak a szöveg figyelemmel kísérése mellett
való meghallgatása. Csak türelem és kitartás!
Karmestereinknek, Király Ernő és Bachrati Jó-
zsefnek a nemes izlés és értelmi fejlettség foko-
zását célzó törekvését közönségünk végre is
méltányolni fogja, s akkor fáradozásuk kellőleg
meg lesz jutalmazva — A dalestélyt jó kedvű
táncz követte, mely még több órán át együtt
tartotta a megjelenteket.

— A vágóhídról elszabadult bika ijeszt-
gette mult héten a járókelőket. A menekülő állat
a dohánygyárig szaladt, a legény utána; ott azután
a Stahl-féle házat néhányszor megkerülve, sikerült
a bikát megint lefelé terelni. Szerencsére a sző-
kevény előlábai, tágan ugyan, de meg voltak
béközva, különben könnyen eshetett volna valami
szerencsétlenség.

— Felhívás a r. kath. leányiskola ügyé-
ben. Meg vagyunk róla győződve, hogy városunk
összes lakossága, vallás és rangkülönség nél-
kül, melegen érdeklődik a r. kath. leányiskola
ügye iránt; és ez természetes, hiszen itt nem fe-
lekezeti, de általános érdekű társadalmi kérdés-
ről van szó. Azt hisszük, mindenki felfogja an-
nak jelentőségét, vajjon továbbra is itt marad-
nak-e az apácák, vagy sem. Ez pusztán attól függ,
megkezdik-e e hónapokban az iskola építését
vagy sem. Hogy az iskola építése anyagi áldo-
zatok nélkül nem lehetséges, mindenki be fogja
láttni. A Podhragyay Pál prépost-plébános által
megindított gyűjtés méltánylandó és dicséretes
szerénységből csupán csak a kath. hívókhöz for-
dul; de méltányos, hogy valamennyien hoz-
zájáruljunk e nemes intézmény létesítéséhez; vala-
mennyien, valláskülönség nélkül!
Ne tartsa senki csekélynek az adományt, melyet
e célra áldozhat; fillérek is szaporítják a szük-
séges tőkét. Lapunk szerkesztősége készséggel fo-
gad a nevezett célnak szánt bármi csekély ado-
mányokat, s ezeket hirlapilag nyugtázza. Áldoz-
zunk a közjóért, áldozunk városunk, áldoz-
zunk a gyermekek nevelése, magyarosodása ér-
dekében!

— Nagy tűzvész volt Zsarnóczán f. hó 4-én.
Délelőtt fél tíz óra tájban egy az izr. templom kö-
zelében levő szalmafödeles ház kigyulladt, s a szélben
tovaszálló pernye csakhamar lángba borított egész
utczasorokat. Az izr. templom leégett, a r. kath.
templomot, a plébániát s a kórházat sikerült meg-
menteni, mi. kivált az utóbbinál, majdnem
csodaszámba megy, mert a kórház körül volt
véve lángoló épületekkel. Körülbelül húsz ház
esett a lángok mártalékaul, bár a zsarnóczai
tűzoltóság emberföltötti erőmegfeszítéssel igye-
kezett a dühöngő elem urává lenni, mi a jobbára
szalmával fedett házaknál szintén lehetetlen. A
szalmával való fedést hatóságilag el kellene
tiltani.

— Interpelláció. Az utczák söprés
nél sűrű gomolyagokban felvert por már sok és jo-
gosult panaszra adott okot. Most a vásár után
kivált felháborító kiméletlenséggel kavarták fe-
nagyenyiségű port úgy, hogy még emelati
lakások zárt ablakain keresztül hatolt. Egyes
háztulajdonosok vagy lakók hajlandók volnának
e mizériát elkerülni, saját költségükön öntöz-
tetni fel az utczát, ha pontosan tudnák a söprés
idejét. Hiszük és reméljük, hogy a város ideje-
korán gondoskodik róla, hogy az utczák söprés
előtt megfelelően öntözve legyenek.

A
SELMECZBÁNYAI HETILAP
SELMECZ- ÉS VIDÉKI
MILLENNIUM-KALAUZA.

A millennáris
év alkalmából
a n. é. közönség
becses
figyelmébe

Ajánltnak
az alanti
czég-
tulajdonosok
üzletei:

Backer Alajos
fényképészeti műterme és ásvány
árudája saját házában.

Bart Antal
hentes üzlete a takarékpénztár
tulajdonát képező u. n. Flem-
ming-féle házban. Kapható min-
dig frissen s tisztán készült
hentesáru, zsir, szalonna, tepert-
tyű, virsli, sertéshus stb. stb. a
legkitünőbb minőségben és jutá-
nyos árak mellett.

Baumerth Gyula
a Deák-Ferencz utcában, Bau-
merth-féle házban lévő fűszer-
kereskedése.

Bock János
vendéglője Szklenón. Kitünő éte-
lek, természetes jó borok, palaczk-
és fris hordósör, előzékeny kiszol-
gálás. Jutányos árak. A Szklenó
fürdőbe kirándulóknak különösen
ajánljuk a vendéglőt.

Bogya János
a Szt-Háromság téren lévő ét-
terme, melyben kitünő ételek,
természetes jó borok, valamint
kőbányai- és vihneyi aczélsör
szolgáltatnak fel. A helyiség
szép és tágas és a kiszolgálás
kifogástalan. A városi előkelő
közönség gyűlhelye

Bukovics István
a Murgács-féle házban lévő ven-
déglője és mézáró üzlete, hol
természetes jó bor és kitünő
minőségű hús kapható.

Csiba István
vasáru-kereskedése. Különösen
agyag-kályha, varrógép, érez-
koporsó stb. raktára. Alapított
1840-ben.

Csernák György
cipészüzlete a Rózsa-utczába
vezető lépcsők melletti saját bolti
helyiségében 223/III. Minden-
nemű gyermek-, férfi- és női
cipők mérték után divatos és
tartós kivitelben, jutányos áron
készítetnek. Javítások is elfo-
gadtatnak.

Cserny József
a régi városház épületében lévő
szabóüzlete, a legdivatosabb kel-
mékkel dúsan felszerelt szövet-
raktár. Mindennemű férfi, gyer-
mek, disz- és egyenruhák gyorsan
jutányosan és a legszebb kivi-
telben készítettnek.

Daubner János
a központi aczélsör forráshoz
czimzett vendéglője az apácza-
zárdá melletti Ertl-féle házban.
Mindig frissen csapolt vihneyi,
kőbányai sör, természetes jó bor,
izletes ételek, előzékeny kiszolgálás.

Fizély Károly
műlakatos üzlete saját házában.
Alapított 1842-ben Fizély Má-
tyás által. Az üzlet 1873-ban
ment át a jelenlegi tulajdonos
birtokába. — Ajánlja ezenfelül
a kertjében lévő télen-nyáron
igénybe vehető meleg kádfűdőt,
valamint a nyári idényre sza-
bad uszodáját.

Friebert Ferencz
a főtéren lévő szabóüzlete nagy,
a legfinomabb és legdivatosabb
kelmékkel felszerelt raktárral.
Ezen üzletben díszmagyar ru-
hák, férfi- és gyermeköltönyök,
katonai és más egyenruhák fin-
om, izléses kivitelben és leg-
újabb fazonban gyorsan és jutá-
nyos áron készítettnek.

Gasparik János
a takarékpénztár épületében lévő
cipész-üzlete, melyben női, férfi
és gyermekecipők raktáron tartva
dús választékban készen kaphatók.

Greguss Antal
sütőháza és a főtéren lévő bolti
helyisége, melyben különféle
sütemények, finom mandolás
kétszersültek stb. kaphatók.

Gutfreund Samu
a Szt-Háromságtéren lévő ven-
déglője és kávéháza. A legna-
gyobb igényeknek is megfelel
ugy étel, ital, kávé, mint ki-
szolgálás tekintetében. A t. ven-
dégek rendelkezésére jó teke-
asztalok állanak.

Gyurkovics András
a főtéren lévő vendéglője, hol
izletes ételek, természetes, finom,
ó és új borok, mindig frissen
csapolt sör, spiritus, különféle
szeszes italok, (rozspálinka cog-
nac, rum, szilvórium, borovicska
stb. kaphatók.

Gverk testvérek
az Akademia utcában, Schosztal-
féle házban lévő szabó és cipész-
üzletük. A t. vevő közönség a
legpromtabb módon lesz itt el-
látva kész és mérték után készült
szabó és cipész árukkal.

Joerges Á. özv. és fia
Könyvkereskedése: ajánlkozik min-
den néven nevezhető könyv gyors
beszerzésére bolti áron. — **Írószer-
kereskedése:** el van látva jó minő-
ségű írószerrel és papírral olesó
árak mellett. — **Könyvnyomdája:**
minden a szakba vágó munkát
gyorsan, pontosan és csinnal
készít olesó áron. Ujabbán budap-
esti accidenz-szedő alkalmá-
zásban. — **Alkalmi ajándék:** Sel-
mezi album 24 fénynyomat car-
tonon dobozban; ára 1 frt 60 kr.
Alapított 1857-ben.

Jahn Vilmos
szabóüzlete a főtéren lévő saját
házában. Dús választékban fel-
szerelt szövetraktár. Férfi, gyer-
mek és egyenruhák, valamint
díszmagyar öltönyök gyorsan és
a legszebb kivitelben készítettnek.

Kachelmann-féle
kitünő minőségű vihneyi aczéls-
sör. Minden vendéglőben kapható.

Kachelmann Gáspár
a Szent-Háromságtéren saját há-
zában lévő épület és butor-
asztalos műhelye. Nagy, dús választé-
tű butorraktára.

Krause József
templomberendezési műterme.
Alapított 1890-ben. Templom-
berendezési munkák és templom
s más festések kivitele vagy fel-
újítása minden stlynemben a
legegyszerűbbtől a legfinomabb
kiállításig. Szentek szobrai fából
a legfinomabban festve és ara-
nyozva.

Langauer József
a terasszon lévő nagy cipő-áru-
háza, dús választékban felsze-
relve mindennemű női, férfi és
gyermek kész cipő-árukkal.
Mérték után a legújabb divatu
cipők gyorsan, jutányosan és
tartós kivitelben készítettnek.

Liptay László
a terasszon lévő nagy üveg áru-
háza rendkívüli, dús választék-
ban felszerelve. Mindennemű
üveg, porcellán, majolika, china-
ezüst, nippes stb. áruí valóban
érdemesek a megtekintésre.

Markus M.
ezukrászata, alapított 1830. évben

Marschalkó Gyula
a terasszon lévő fűszerkereske-
dése és nagy bőr-, norinbergi stb.
áruháza. Alapított 1860-ban.

Matz Ferencz
a főtéren lévő, legmodernebb
igényeknek megfelelőleg beren-
dezett fodrász-terme.

Ochtendung Ignác
a főtéren lévő boltja, melyben
ásványdarabok és ásványból
készült különféle emléktárgyak
stb stb állanak a t. közönség
rendelkezésére.

Oszvaldt Gusztáv
Szt-Háromságtéren saját házában
lévő sütőháza. Alapított 1807
évben (alapító: Oszvaldt Samu).

Pleva József-féle
cipész-üzlet a főtéren. Dús vá-
lasztékban felszerelt kész cipő-
raktár. Női-, férfi- és gyermek-
cipők mérték szerint gyorsan,
jutányosan, a legdivatosabb sza-
básban, tartós kivitelben készít-
tetnek

Suhaj Péter
a Rózsautezába vezető lépcsők
melletti üzleti házban lévő szabó-
üzlete, dús választékú szövet-
raktára. Készít gyorsan, pont-
osan és tartósan a legdivatosabb
fazon szerint mindenféle öltö-
nyöket u. m. egyenruhákat is.

Özv. Till Dénesné
a Szőlő szállodával szemben lévő
vendéglője, melyben kitünő, jó
minőségű fehér és veres borok
méretnek s naponként frissen
csapolt sör kapható.

Tuschl Gusztáv
az alsó gyógytár mögötti ezukrász
üzlete. Kitünő sütemények, kávé-
házi italok, nyáron mindennap
frissen készült fagyalt, külön-
féle ezukor emléktárgyak stb.
kaphatók. A t. vendégek részére
több napi és heti lap áll ren-
delkezésre.

Trgina Antal
a terasszon lévő hentes üzlete,
melyben tiszta, izletes hentes-
készítmények, kitünő minőségű
zsir, szalonna, teperttyű, sódar,
mindig fris sertéshús, jó virsli
stb. kapható.

özv. Visuyovszky Dánielné
sütőüzlete az Ocsovszky-utczában
lévő Chauer-féle házban (ala-
pított 1864 évben) Kapható
mindennap kétszer friss, kitünő
sütemény, kétféle kenyér stb.

Weisz Jakab
Hodruson lévő vendéglői kerti
helyisége teke pályával, közel a
fenyveshez. Különösen ajánltnak
kirándulók figyelmébe.

Weisz Ignác
a Deák-utcában, saját házában
lévő fűszer, bőr, norinbergi liszt,
stb kereskedése és áruháza.

Velics György
a Deák Ferencz utcában, saját
házában lévő mézeskalácsos üzlete.

özv. Vnueskó Ferenczné
a „Kék Szöllőhöz czimzett” nagy
szállodája. Száraz, szépen bútoro-
rozott szobák, olesó árak, előz-
keny kiszolgálás, az étteremben
kitünő ételek és italok.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy az általam bérbe vett

Hungaria Szállóban

20, kényelmesen berendezett vendégszoba áll rendelkezésre. Midőn egyszersmind diszes, a jelen
kor igényeinek megfelelő berendezésű ét- és kávétermemet ajánlani bátorodom, szerencsémnek
tartom közzétehetni, hogy nálam

zona-reggeli

egy kis gulyás 6 krnyi, egy kis pörkölt 8 krnyi áron kapható.

Boraim jóságáról kezeskedem s literje 40 krajczártól felfelé kapható. Az annyira kedvelt
aczélsör felliterét 10, poharát 6 krért mérem. A n. é. közönséget jó konyháról előzékeny ki-
szolgálásról, olesó árakról biztosítom; kegyes pártfogását kérve, vagyok

Selmeczen 1896 június hóban tisztelettel

Ács Ferencz vendéglős.

Tisztelettel alulírott értesíteni bátor-
kodom a n. é. közönséget, hogy Budapes-
ten VII. ker. Aréna út, 58. sz. a szem-
ben a városligettel s így a kiállítás köz-
vetlen közelében, vendéglőt nyitottam,
melyben kitünő magyar konyhát, prima
minőségű Dréher-féle sört és tiszta, hamisi-
tatlan, természetes borokat tartok, s illetve
t. vendégeimnek kiszolgálók. Jutányos árak
és előzékeny kiszolgálás biztosítatnak. Kérve
a n. é. közönség tömeges látogatását, ma-
radok mély tisztelettel Budapest, 1896. má-
jus havában.

Szilaveczky Flór, vendéglős